

турнали въ ржцете ѝ знамето и така тржгнали въ процессия при громко пѣние. Като обявили война, вжзстанниците пристѣпали камъ военните дѣйствия. Въ това време нѣмало мюдюрина, и тѣ можали да дѣйствуватъ свободно. Най-първо тѣ пристѣпали камъ укрѣплението на своето село и, види са, нѣмали други планъ, освѣнъ защитата му отъ турците. Сжщото може да са каже за три, четири села, дѣто така сжщо са опитали да вжзстанатъ, и трѣба да са признаемъ, че трудно е да са сжчини по-глупавъ планъ на военни дѣйствия. Вмѣсто да образуватъ отъ младежа на сѣко село партизански отряди за унищожението на желѣзните пѣтища и за неучаквани нападения на турските солдати въ малко количество, вжзстаналите села рѣшили сѣко село само да са противи на редовните воиски. Това обстоятелство и факта, че сж биле вжзстанали само три, четири села и то не въ едно време, доказватъ, че членовете на букурешкия комитетъ биле неопитни въ дѣлото на вжзстанието и че тѣхната организация е била неудовлетворителна, ако такава е сжществувала. Съ подбужданието камъ вжзстание тия немногобройни села, тѣ сж надѣвали, че сичката останала страна ще послѣдвува на дадения примѣръ и вжзстанието ще са распространи отъ само себѣ си наввредъ. Но останалото бжлгарско население, безъ водачи и организация, стояло въ бездѣйствие и спокойно дозволило да го избиятъ турците.

Азъ нито най-малко не са сжмнявамъ, че ако вжзстанието би било общо, добрѣ организирано и подъ ржководството на опитни предводители, турците джлжни би биле да си отидатъ въ Едирне, като оставятъ сичката страна камъ сѣверъ отъ Балкана. Тѣ